

392

PRZEZEGNA NIE ODNOWIO- NE KROLA NA- WARSKIEGO:

ktore mu dał na Królestwo Francu-
stwie/ Ociec s. Papież CLEMENS viij.
Dnia 17. Septemb. 1595.

Roku Państwiego / 1596.

13.524

XVI. gw. 2668

PRZEZEGNANIE OD
NOWIONE KROLA NA
WARSKIEGO NA KROLE-
STVVO FRANCUSKIE.

Sobote przed wieczorem dnia
16. tegoż Miesiąca Septembra/o godzi-
nie iakoby dwudziestey y wtorey/ Ociec
ś. Papież iachal na pałac ś. Piotra:
támże bedac / záraz roszazal wszystkich Kardynałów
obesłać / obwieścić iac ich iż názaiutrz ráno v ś. Pio-
trá miálá być Benedictio albo przeżegnánie krola Wá-
warskiego. Poránu w Niedzieli/odprawiwszy swo-
ie zwykle modlitwy Ociec ś. Papież/ miał w kaplicy
swoiej Mszę naświetszą z wielkim nabożeństwem/
przy ktorey też byli Kardynali. Mszę skończywszy po-
szli wszyscy z processy z wielkim porządkiem/ Oycą ś.
prowadząc z pałacu áż do ganku bárzo pięknie obite-
go / przed kościoł s. Piotra : gdzie sie też wielka moc
zgromadziła ludzi z wielką radością y weselem takiem
że sie ledwo zá godzine dobra vspokoili/ chocia tak w-
iele straży y Szwacyków było / nie mogli przedsie-
takiey wielkości pohamowac/ áž sami po lekku vcichli.
Był mäiestat podniesiony od ziemi na trzy łokcie/ do-
syc przestrony / na którym siedział Ociec ś. á w kolo
niego wszyscy Kardynali / klerykowie też y inšy ko-
mornicy

mornicy z pâłacu / stali po prawey / a po lewey stronie
stali Penitencyonarze w komzach z swoimi lastami.
Tamże też byli wszyscy posłowie / iako poseł Księziciá
Weneckiego y Księziciá Źawoyskiego / Księziciá
Florentskiego / Księziciá Ferárskiego y z Bononiey :
było ná co patrzyć / widząc porządek tak piętny.

Naprzod Kárdynali oddali Oycu świętemu obe-
diencya / według zwyczaju swego. Potym przyzwany
jest Pan Peroná Legat Króla Náwárskiego y Pan
Sottio Prokurator tegoż Króla / którzy oczekawali w
domu jednego Ránonika blisko kościoła s. Piotra.
Przyzedły wpadli do nog Oycá s. Papieża / y potym
názad wstąpili sie / y klecząc przed Oycem s. swoje po-
selstwo odprawiáli.

Legat Pan Peroná Lácińskim iezuikiem uczynił
rzecz / słowy bárzo żałosnymi / z płaczem y z żałoscia
wielka / opowiadając pokute swego króla / y wyznas-
waiac wszystkie iego bledy / w których był od początku
żywota áż do onej godziny : A osobliwie / iż trzymał
przekleta sekte Rálwinowe / wyzekać iac sie iey iuż druz-
ga ráza y mowiąc : Iż ponieważ iuż po dwakroć był
rozgrzebony y do kościoła swietego przywrocony / a
przedsię zá poduszczeniem szataniskim / znówu był w tez
bledy wpadł / obiecuię sie iuż ná potym pilniey wy-
strzegac tákowych grzechow ; y aby od tych y wszys-
kich innych złości przeciw kościołowi świętemu ku
szkodzie świętey Religiey Chrzeszczánskiey uczynio-
nych / był rozgrzebony / z nawetha pokora y z żałoscia
prosi.

prosi. To on mowil y wiele innych rzeczy, szekotimi slowy.

Ná co mu odpowiedzial Papież/ iako O'ciec milosierdy/ mowiac one Páná Chrystusowe slowá/ ktore byl rzekł do Piotra s. Piotr; Pánie ilekroć brát moy zgrzehy przeciwko mnie, a mam mu odpuścić : izali áž do siedmikroć : Nie powiadamci áž do siedmikroć / ale áž do siedmidziesiąt y siedmikroć. Jakož y teraz máiac taką moc od Páná nášego nam dana / zá wiadomościa bráciey nášych Kárdynalow / przyimuiemy go do kościoła s. Kátholickiego. Zátym náznaczono mu pokuty takie :

Pierwsza/ aby tež pokute/krol sam w personie swojej / rzecznik we fráncye przed Legatem Papieskim/ ktory tam dla tego bedzie posłany.

2. Ma słuchac Nášey swietey káždy dzień.
3. Spowiedać sie y przystepowac przynamniey cztery kroć do roku iáwnie.

4. Wziąć zá osobiwa Pátrone królestwa swego błogosławiona Pánne matki Páná nášego.

5. Mowic na kážda Sobote korone p. Náryey.

6. Káždy Piątek mowic siedm Psalmow Potuskich.

7. Ma przywrocić zakonniki do ich mieśkania z ktorego byli wyrzuceni / y kościoły naprawić / y opatrzyć iesliby nie zostały własne nadania / do ktorych może wprowadzić zakonniki ábo kapłany ktorzy mu się będą podobali.

8. Księże Condens ná którego potym przyświecie
koroná fráncuska / ma byc oddany ná wychowánie
Rátholikom przed skončenim roku.

9. Przyjać ma Koncylium Trydentskie y przestrze-
gać go.

10. Ustawiżnie mieć posłá v Papieżá.

11. Ma przyjać swięta Inquizycią y do execucyey
przywiesć.

12. Pokázac sie ma nieprzyjacielem królowey Angli.

13. Rostkázac uczyć wiary Rátholickiej we wszyt-
kim królestwie fráncuskim.

14. Złamáć ma przymierze z Turkiem które przed-
kowie iego czynili.

15. Dáwac będzie kościoły kapłanom Rátholickim/
a od innych ma ie odebrać swoia moc.

16. Obwiesći wszytkie Pány Chrześcijánskie o
swoim náwroceniu.

17. Wypędzi wszytkie ile może byc heretyki z kró-
lestwá.

18. Będzie odsyłał do Rzymá po Konfirmacyą ná
beneficia kościelne.

To wszytko przyieli / y pisarze z vrzedu ten wszytek
postepem zapisali.

Tu iuż Pan Peroná czytał wyznanie wiary świe-
tej Rátholickiej/ które zowa Professionem fidei, y ná
święta Ewangelia przysiągl. Po którym wyznaniu
Magister Ceremoniarū wziął laške od Poenitencyarzą
y podał iš Papieżowi/ rostażał też y Ráktorom śpie-
wac

wac Psalm / Misericere mei Dcus. A tym czasem poli
spiewano / Ociec swiety bil lasta w grzbiet obudwu
poslow na przemiany.

Skonczwshy to Ociec s. nastapil noga na szycie
posta Pana Perony / potym wstawwszy mowil glosiem:
Adiutorium nostrum. &c. z inszemi modlitwami / y dał
mu swiete y dlugo pożadane przeżegnanie. Jaka tam
na ten czas wszystkich radość byla / trudno to y wys
powiedzieć.

Roskażal potym Ociec s. Kardynałowi / ktory iest
nawyzszym Penitencyarzem y Inquisytorem / aby w
prowadzil tego posta do kościoła / otworzywszy wszys
kie drzwi / ktore przez te wszystkie ceremonie były zam
knie / tamże ten Kardynał roskazał spiewać / Te De
um laudamus, prowadząc posta do grobu Apostołów
SS. z takim weselem y radością / że się wszyscy Rzym
trząst od strzelby y muzyki rozmaitej / potym byla kro
cka modlitwa / y tak wszyscy ten akt swiety skonczono.
Dopiero Panietá Francuskie uczynili po wszystkim
Rzymie taka radość y strzelbe po wszystkich kościołach
swoich / że wiecę bylo nie trzeba. A czegoż nie uczyni
li we Francji wszyscy Katholicy / słysząc tak do
bra nowine / iż Król ich był przyjęty do kościoła
swietego :

W Rzymie 23. Septemb. 1595.